

உ-
சிவமயம்.

ஓங்குஹப்ரஹ்மணோநம :

பாம்பன் :

ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

கு ம ர வே ள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

2 - ஆம் பதிப்பு, 400 - பிரதி.

திருவல்லிக்கேணி :

குமாரச்சிவமேனும்பெயரிய

தா. வேங்கடாசலமுதலியாரவர்களால்

சென்னை :

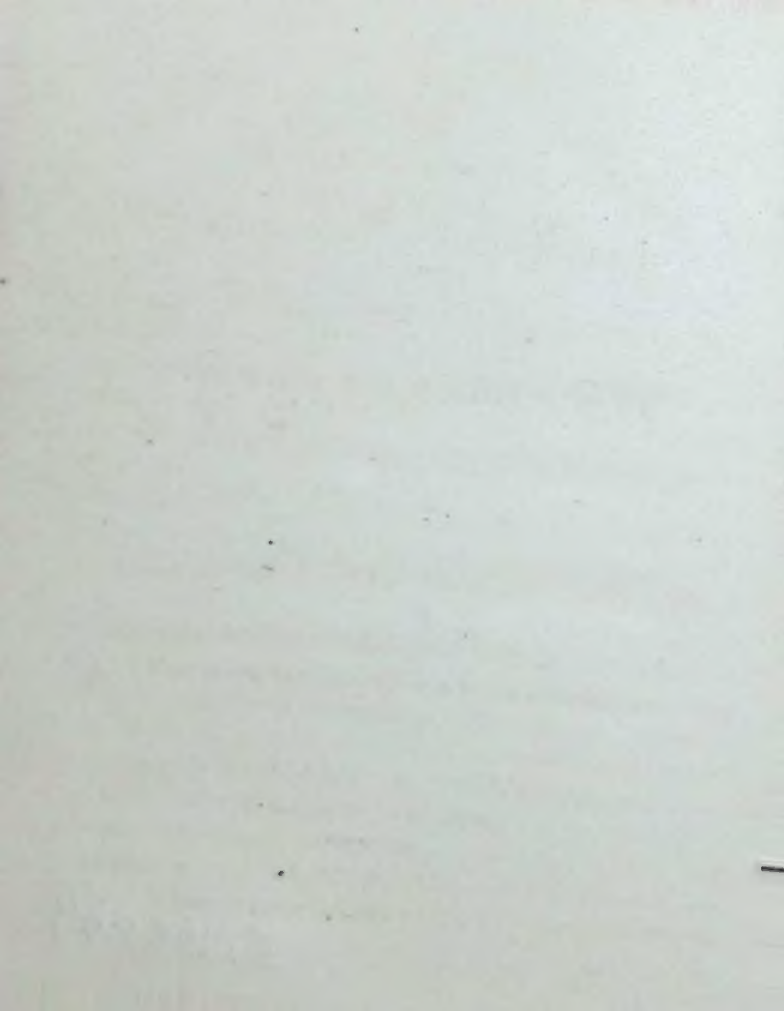
புரோகிரஸிவ் யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அணு—1.

1917.

IM50069

குமரகுருதாஸகுருப்போநம :

மு க வு ரை .

திருவருள் விழைவார் யாவர்க்கும் ஆங்காங்கு அனுக்கிரகம் புரிபொருட்டுச் சிலம்புதோறுந் திருக்கோயில் கொண்டு நின்மல நிறூநந்த ஏகபரிபூரண வியாபக தஹராகாசவஸ்து வாயிராநின்ற இறைவனும் ஸ்ரீகப்பிரமணிய பரமான்மா வினது பெருங்கருணையின், பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசகவாமீகன் சிறுவயதுமுதல் அந்தப் பரமான்மாவின் பேரிலேயே பாடு நியமங்கொண்டும், இராமநாதபுரத்தின் கீழ்த்திசைக்கண்ணதாய பிரப்பையென்னுமொரு கேத்திரத் தொரு சாராகிய காட்டின்கண் ஈடு - நாள் சிவசிஷ்டையிலிருந் தெழுந்த பின்னர்த் துறவொழுக்கம் பூண்டு நின்றும் இயலிசைத்தமிழ்க் கட்டுரைச்சுவைகிளர் பெருந்தோத்திரவடிவாகவும், தத்துவப் பெருவிளக்கான சாத்திரவடிவாகவும், ஐயமறுக்கும் ஆற்றலுடைச் சுத்தாத்வைத வைதிக சைவசித்தாந்த வேதாகம பாடியமென்னவுந் திகழ்ந்து சொன்னயமும் பொருணயமும் தொனியமும் துறுமி விளங்குவனவாகவும், யாப்பிலக்கண இலக்கியங்களாய் எதுகை மோனை எழுத்தளவுக ளினிதுபொருந்திய அநிசித்திர விசித்திரச்செய்யுள் பலவுட்கொண்டு மிளிர்வனவாகவும் அருளிச்செய்த பன்னூல்களுள், உவமான்ச் சுவையோடுவகைச்சுவையுமளாய பத்திரச

பௌவமாயுள்ள இக் துமாவேள்பதிநிறுப்பித்தந்தாதி யானது வடசொற் புளது பாடியருளிய அமைதியைம்ப தென்னுஞ் சேந்தன்சேந்தமிழ்த்து முன்னர்க் கலியுகம் ௫௦௦௫ - ஆம் ஆண்டில் சிகழ் சோபகிருது வருடத்து ஐப்பசித்திங்கள் ௧௦ - ல் அருளிச்செய்யப்பட்ட சட்டிவதப்பிறிதப் பின்ன ரருளிச் செய்யப்பட்டதாகும். சுவாமிகள், சென்னை: வைத்தியநாத முதலியார் தெருவின் கணுள்ள ஒரு வீட்டின் மேன்மாடத்தில் ஏழு திங்கள்காறுத் தனியேயிருந்துகொண்டு விதேகமுத்தி விரும்பிப் பெரும்புரிவோடு சிட்டை சாதித்து வருஞான்றுற்ற அனுபவமு மிதன்கட் கூறியுள்ளார்கள். அஞ்ஞான்று பாடப் பட்ட இவ் வந்தாதி, கல்லும் உருகும்படி கரைந்த வாக்கா யிருத்தல் கருதி, சுவாமிகளும் இதனைச் சில காலமாகக் காலை மாலைபுது சித்தியபாராயண தூலாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வித பாராயணம், வேறெவ்வித பாராயணம் 'எவர்மாட் டுண்டாயினும் அஃதவருக்குத் திருவருள் விலாசமாய் இகபா சௌக்கியச் சருமெனற்கு ஐயமின்று. சுபம்.

இத்துன் முதற்பதிப்பு: 1, கி. பி. 1905 - ற் குயவன்பேட் டை: மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ கு. வே. இராஜாமுத்துக்கிருஷ்ண நாயுடிகா ரது செலவிலே சிகழ்த்ததாகும்.

இங்ஙனம்:

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகளுடைய

சீடர்களுனொருவரும்,

திருவல்லிக்கேணி, குமாரச்சுவமேனும்பெயருடையருமாகிய
சென்னை.

15-6-1917.

தா. வேங்கடாசலமுதலியார்.

உ-
சிவமயம்.

ஓம்குமாரகுருப்போநம :

திருச்சிற்றம்பலம்.

கு ம ர வே ள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

முற்றும்பத்துவகையாசிரியலிருத்தம் : அவற்றுள் ;

க - வது எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

உ-லகத்தே வருபிறப்பு மிருப்புஞ் சாவு

மொழியாத துன்பமெனப் பெரியா ரெல்லாம்

அலகற்றே யிலகுமுன தடியே சேர்ந்தா

ரவ்வடியே பெறும்பேறென் றடியே னுந்தான்

கலகத்தா லுழலுமனந் தனைநி நீஇக்

கருதுற்றே னினதுகழ லதனை விட்டு

விலகத்தா னினியென்மன நினையு மோவென்

வினைகொன்றாள் குருமணியே துமர் வேளே. (க)

குமரவேள் குமரகுரு வாகா வென்றே

சூயின்றுசூயின் தேபன்னா ணினதேன் மாற்றார்

சுமரவே ளுனையன்றி வேரோர் தெய்வந்

தமியேற்கின் நெனவின்று காறு முள்ளே

அமரவேண் மறையோதி யாளா னென்றே
 யரற்றினேன் விரத்தினெறி புக்கென் மோகப்
 பிமரவேன் வ்யப்பட்டார் போலுண் ணெுத்தேன்
 பிரானினது கிருபைநனி பெற்றே னல்லேன். (உ)

பெற்றார் பிறந்தார் பேணு வார்
 பேசரிய வன்புனர் பிரிவில் லார்
 உற்றார் யுரியார் யென்றே கிற்பா
 குறகெறியே நானுகிற வுனைத்தொ டந்தேன்
 கற்றார்போற் கவிதைபல பாடி யுன்றன்
 கணைகழலைத் துதித்தேனின் கருணை யாக்கம்
 அற்றார்போ லலைகின்றே னினியா ரென்னை
 யாதரிப்பார் சொல்லியரு ளயில்வே லையா. (சு)

ஐயமிலா கின்னுலகு வேண்டி யிங்கே
 யருமலர்நீர் கொடுபுகை புரிவார் போலத்
 தெய்வமெலா மேத்துருக நானும் யாதோர்
 சிற்றுருவில் வழிபடற்குப் பலவி கா
 வவயமிலா ஞானகவி ஞால்க னோரென்
 மனமிசையா தருன்கர்த்து மீழுண் சொன்ன
 தய்யவிலா சச்சொலுமே யிடங்கொ டாது
 துரியிலை மேனின்றே குழல் சாலும். (சு)

சூழேனே திருவருளைச் சூழ்த்து சூழ்த்து
 துரியமய மாய்சின்று சோதி வீட்டில்
 வாழேனே வானந்த மான கண்ணீர்
 வடியேனே படியேனே மதுக ரம்போல்

வீழேனோ விரண்டற்ற நறிதா கேனோ

விமலசிதா காசநடு விளங்கு முன்னைத்
தாமேனோ வெனையாளுங் கருணைக் கண்ணை
தந்தைக்கு முபதேசஞ் செய்த சாமீ. (இ)

செய்தவமொன் நில்லாத வேழை யேனைத்

திண்புவியின் மானுடனாத் தெரித்தன் மாறாக்
கைதவமென் றெண்ணியிழி நாய்பே யென்னக்

கழறிடவென் றுலுமறி வானர் பல்லோர்
உய்தவமில் பேய்நாயென் றேதம் மைத்தா

முரைத்தமையா லவைபொருந்தா மூடர் தாமும்
வைதவலஞ் சூட்டுதழிக் கழுதை யென்றே

வழங்கலியை புடைத்துவைவேல் பரித்த மன்னே.

மன்னவர்க டொழுமன்னே மயிலூர் மன்னே

மறுவின்மணி மலையேயென் மனத்தி னுள்ளே
இன்னமுதாய்க் கற்கண்டாய்ச் சீனி தேனோ

யிணையறுமுப் பழச்சுவையா யினிக்க வேழை
என்னதவ மினிச்செய்வேன் றவத்திற் கேற்ற

விகலுடம்பு பெராப்பாவிக் கிவ்வா றேங்கிப்
பன்னமனு வாப்பிறந்த பரிசே யல்லாத்

பாழ்த்தவினை நூறுபரி சிலையோ சொல்லாய். (எ)

சொல்லாத சொல்லொன்றைச் சொல்லா மற்றான்

சொல்குருவின் சொலினிற்குஞ் சுருந்தர் செய்கை ;
கல்லாத விரண்டுகான் மாடா யென்போற்

காசினியி னிற்குரு முண்டோ யாண்டும்

பொல்லாத பவக்கயவர் குருவாய் மூடம்

பொலிமனுடப் பதடியாய்ப் புழுத்த நாயாய்
எல்லாத பந்தெரியாச் சிதட னாகி

யிருக்குமெனக் கயிலோயுன் களிப்பெங் கெய்தும்.

எய்தரிய பரத்துவமுன் னடியார்க் கீயு

மிருங்கருணை யிந்நாய்க்கு மிரங்கு மாயின்
வெய்தரிய நிலைகின்று மேலோ னுவேன்

வேறென்று மேல்வேண்டே னருளல் லாமே
உய்திபெற வழியில்லை யெனல்பொய் யாக்கட்

டுரையன்றோ வெப்படியு முவகை யன்பு
செய்தருள வருதியருட் கடலே யின்பத்

திரனேசெவ் வேனேசெஞ் சுடரே தேவே. (க)

தேவேசெம் மணிச்சுடரே சிதாகா சச்செஞ்

செழுஞ்சுடரே யிதயசிதா காச மேவு
பூவேயப் பூவிலமர் குகனே யுன்கண்

பொற்பொடென கோக்காதோ புனித நாத்தான்
வாவேயென் றழையாதோ மலர்த்தான் சென்னி

மன்னாதோ மின்னாதோ மறத்து சூழ்மா
கோவேயில் புலத்தினெனை யிருத்தி டாதோ

தண்ணுணர்வி லாவெளியே னுய்யு மாறே. (க0)

உ - வது அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வினம் மா தேமா வினம் மா தேமா.

உய்யருண் மார்க்க மேது முணர்விலாப் பேதை யேற்கு
மெய்யருள் காட்டு நீதான் வினக்கிய நிலவிட் டனக்

கையரு னொருவ னாகிக் கவலைமா கடலில் வீழென்
பொய்யருண் மார்க்க மாற்றிப் புரப்பவ ரினியார் வேலோய்.

வேலவா விமலா வன்பர் மிடிதுமித் தருள்வன் னாலிஞ்
ஞாலவா தனைசெற் றுளு நப்பரா பரணே துன்பஞ்
சூலவா வெனவே கத்தித் துயர்க்கணீர் வடியா வென்னைப்
பாலவா வெனவே கூவும் பரிசையு முறுமோ வுன்னு. (௧௨)

உன்னய வருளை யீயீ யுயர்பத மீயீ யென்று
சொன்னசொ லனைத்தும் போலி தொழுததும் போலியன்பாம்
அன்னையை நாடி நாடி யழுததும் போலி யென்றே
பன்னுமிப் பாவி யெய்தும் பயனெனோ பகர்வே னாதா. (௧௩)

நா தநா தாந்த ஞான நாயகன் முருகனென்றுன்
பாதநா னினைந்த துண்டு பரமவு னன்பை நேடி
ஏதநா வலற மண்டை யிரியவெஃ கடித்தே னல்லேன்
வாதநா வுடம்பே முற்று மல்கிட கின்றே னந்தோ. (௧௪)

அத்தமு மாகி யுந்தா னில்பொரு ளாகி வீடும்
பந்தமு மிலியா யென்னுட் பரமனா யறிவாய் நாளுஞ்
சொந்தமு மாகி நிற்குஞ் சுப்பிர மணிய மேயென்
மந்தமும் வினையு மோவ வரமனஞ் செய்யின் வாழ்வேன். (௧௫)

வாழ்விலே னினுமோர் காலுன் வாய்மலர் மாற்றங் கேட்கின்
தாழ்விலே னாவே னானுஞ் சாவண முத்தே நீலம்
போழ்விலே யிடுக்க ணேசால் புறையுடற் சமையி னீக்க
வீழ்விலே யெனைத்தான் வைத்து மேவகீ கினைத்தல் வேண்டும்.

நினைப்பவர் நினைப்பி னின்று நினைப்பது முடிக்கு மெந்தாய்
உனைப்பர மெனக்கொன் ளாதா ரொன்றல ரவர்க ணேயம்
எனைப்பர மாணு வேனு மெய்தொணு வாறு காத்தி
வினைப்பரி சறுத்தாள் சேந்தா வீடுபெற் றருண்மா விண்ணே.

விண்ணவர் பல்லோர் நம்பும் வெறுக்கையி னறிதா முன்றன்
தண்ணலர் கோன்ற னென்னுஞ் சாதநன் குணந்தேன் வாளா
மண்ணவர் நடைநான் கொன்ன வழியிலே யினியுட் கோவில்
உண்ணட மிழைத்தி யாதி யொருவனே முருக வேளே. (கஅ)

முருகுறு கனபந் தோயு முகிழ்முலைக் கொடிச்சி யெந்தாய்
உருகுறு படப்பைந் நாக வுரிபுரை யுடைபூண் வீக்கி
அருகுறு தெய்வந் தந்தி யகமகிழ் தலைவா வுன்றன்
குருகுறு கொலுக்கண் டாறுங் கொடியனேன் குறைநில் லாதே.

தேவனே சிவனே வேலின் றெய்வமே வரம்பில் லாத
கோவனே யானேன் ஞான கோக்கம தறியே னீதான்
தாவனே யஞ்சே லென்றோர் தண்ணுரை யளித்தா லின்பன்
ஆவனே யருளி னோக்க மறிகிலேன் மிடிய னேனே. (உ௦)

உ - வது அறுதீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காய் காய் காய் காய் மா தேமா

மிடியில்லா கினதடியர் பெருவாழ்வு

பெறுமாறு விபுலை தோன்றி

அடியில்லா மடப்பேயொத் தவனியிசை

யுருண்டமுமா நமல வுன்றன்

செடியில்லா வருளுள்ள மவுனமதுற்
 றிருப்பதென்கொல் சிவப்பே றுள்ளார்
 குடியில்லா நகரோரின் னிருக்கையருட்
 கோயில்வனர் குமர நாதா.

(உக)

குமரகுரு தாசனிவன் குணமில்லா
 னறிவில்லான் கோதே யுள்ளான்
 அமரருல கினுமுய்ய வறமில்லா
 னெனமனுட ரைறவ தற்கோ
 தமரரிய தாய்மனைமற் றெல்லாம்விட்
 டிங்ஙனமே தனிய னுனேன்
 சமரவயில் பிடித்ததலை வாபிழைக்கு
 மாறறியேன் சழக்க னேனே.

(உஉ)

சீழ்க்கறுமு னடிக்கமலம் வாயாமை
 யாற்கவலை தானே ஞானப்
 பழக்கமுறு மெனையுயிரோ டும்பிடுங்கித்
 தின்னுகின்ற பருத்தா யிற்றால்
 வழக்கறமி லார்கருதொ ணுப்பரம
 வாரமுத மழவே யுன்னை
 இழக்கவறி யாமதியொன் றுலுயிர்பெற்
 றிருக்கின்றே னின்று காறும்.

(உ௩)

இன்றிருந்து நாளையொழி பொய்வாழ்வி
 லினுமிருக்க வெனது நெஞ்சக்
 குன்றிருந்து மிளிர்குமர குருவேயிற்
 நெஞ்சநினை யாது கோது

கொன்றிருத்து சினையடைய சினைந்துள்ள
தவ்வாறு குயிற்றாய் கோணை
மன்றிருத்து நடகவிற்று மொருவனருண்
மதலாமென் மதியே மன்னே.

(உச)

மன்னுமறை முதலேமென் முதலேகண்
மணியேசெம் மணியே தூவி
தன்னுமா கதமயிலிற் பொன்மயிலில்
வெண்மயிலிற் துவரா மேரு
என்னவரு துரையேயென் குறையறிவை
சிறையறிவ தாக்கி யென்றும்
பொன்னடியி னிருக்கவும்பொற் புனதோசொல்
வார்திரியிப் புழுத்த நாய்க்கே.

(உரு)

புழுத்தலையு நாய்க்கும்விடக் குண்பொழுதோர்
சத்தோடம் பொருத்து மித்த
வழுத்தலைம யுடைநாய்க்கிங் கெதுபொருத்துந்
துயர்பொருத்து மறவி மேலுங்
கழுத்தலையி லிருத்திமிதித் தாலுமுளை
சினைக்கழுவல் கழலெண் னாகை
கொழுத்தலையு முயிர்க்கினைப பலனன்றி
வேறுனதோ குகமா தேவே.

(உசு)

தேவகடை பொய்யாகி யுலககடை
மெய்யாகிச் சிலம் பொய்யாய்ப்
பாவகடை மெய்யாகிப் படிவ்வா
உரிபாகிப் பதகர் மிக்கே

ஆவனடை பெரிதாகி யுனவீந்தக்
கலிகாலத் தருண டிந்தச்
சீவனடை முன்றவமி லாதகுறை
வேயாகுந் திணிவேற் காளாய்.

(௨௭)

திணிகிருபை யிரங்கவிலை யென்றுதலை
யடித்தழுது திரிந்தே னில்லை
அணிகிருபை யொடுமுகத்தி லறைத்தழுதே
னில்லைவீழுந் தழுதே னில்லை
பணிகிருபை யுடனிலத்திற் கடகடெனப்
புரண்டழுது பதைத்தே னில்லை
கணிகிருபை யுடையவிளம் பெருமவ்வா
றியம்புற்றேன் கன்னெஞ் சேனே.

(௨௮)

கன்னெஞ்சோ டேன்பிறந்தேன் கடையவரிற்
கடையனெனக் கடந்தோர் கூறப்
புன்னெஞ்சோ டேன்பிறந்தேன் புண்ணியமொன்
றில்லாத பொல்லை னுக்கும்
நன்னெஞ்சோ டமருகிட்டை நல்குவையோ
வங்கனெய்தி நளின பாதம்
என்னெஞ்சோ டிருக்கவருள் செய்வாயோ
சொல்லிகல்வே லிறையே யன்றே.

(௨௯)

இறையவனெம் மான்குமர னெனப்புகழ்ந்த
வருணகிரி யீசா கந்தா
மறையவனுன் பூங்கழலை நம்பியநான்
கருவிகளின் வயப்பட் டோவுங்

கறையவனென் றுகாதென் னுடற்சுமையை
யினிதிறக்கிக் காத்து ஞானத்
துறையவனை யொல்லையினி லினிவேண்டே
ஞெருசிறிது முலகைத் தானே. (௩௦)

ச - வது எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தானவர் குழுவைச் சவட்டிவின் னவர்தந்
தடவீசம் புலகவர்க் களித்து
வானவர் முதல்வ னுயொளி ராறு
மலர்முக முதுபதி யேரின்
கானவ மணியங் கழனடங் காணக்
கண்பெறு பாக்கிய மில்பேய்
மானவ னெனவிக் கிருக்குமென் பனுவன்
மதித்துவக் தருன்புரி வாயோ. (௩௧)

அருணெறி யார்க்கின் னருடரு மாதி
யற்புத வருட்சிவக் கொழுத்தே
மருணெறி யேனை மாணருண் மருவா
வறுமைமை யடிக்கடி தினைத்தே
இருணெறி யுழலும் பேயெனச் செய்த
வென்விதி யினும்வலி தாயின்
நெருணெறி பிடித்து வாழ்த்திடு வேளு
தெய்வமே செய்வதொன் றறிவேன். (௩௨)

அறிவே யறித்தார் தெரியினில் லாமே
யருண்மொழி தனைப்பிடி யாமே

செறிவினை யறுக்கு மனுச்செபி யாமே
 திரிமனக் கால்களை யாமே
 பொறிவினை கெடுத்தார் போற்பல வாயாற்
 புலம்பவுங் கலங்கவு மானேன்
 வெறிவினை முருக்கு மயிலர சேயுன்
 மெய்யருட் செயலறி யேனே.

(௬௬)

ஊனிஙன் மிகவும் வருந்துகின் றனைவா
 வென்னுழை யெனவுன தருணத்
 தானிங் னுரைக்கி னதுவெனு ளமுதாய்த்
 ததும்பியென் கம்பலை செறுத்துத்
 தேனினு மதூர வட்டினுஞ் சவைசெய்
 தீங்கரும் பினுமினி தினித்து
 வானினு முயர்பே றளிக்குமன் றோசெம்
 மழமுனி யேயரு ளாயோ.

(௬௭)

ஓய்வறு பிறவித் துயர்மன நனவி
 லோயுமட் டுளதென லருநூல்
 ஆய்வறு மனுட ரறிவர்கொல் லோவன்
 னவர்களு ளொருவனென் றிடவித்
 நாய்வர விருப்பி னுங்கருத் தழுங்கா
 நலத்தினை யேனுமுற் றொழியுஞ்
 சேய்வர வினிலஃ தோயுமென் றாயிச்
 செனிப்பினுக் கெந்நல முனதே.

(௬௮)

உளக்குகை தனிலென் மனத்தினை நிறுவி
 யுன்றனை நினைந்திருந் தேயிவ்

வளக்கரை மறையக் காணிடத் தின்பா
 யகஞ்சிறி திருப்பவு மேலே
 களக்கறை மனது முளைக்கவு
 மாமென் கதியைநன் கோர்துசெந் நூறு
 தளக்கழ லெனது தலைமிசைச் சூட்டத்
 தயவுசெய் வேற்பெருந் தகையே.

(௩௬)

பெருந்தகை யாமுன் ஞுட்டமென் னறிதும்
 பேதலிம் மேதினி யுணர்வாய்
 வருந்தகை நோயு முற்றிவ ணுமலு
 மடனெனை நலஞ்செய வெனவுன்
 அருந்தகை யருளெண் ணிடினொரு கணத்தே
 யமுதுரு வாயிடு வேன்வேல்
 இருந்தகை யரசே யடியவர் மனமா
 யிருந்தருள் கருணையங் கடலே.

(௩௭)

கடலினு மிருந்தாய் மலையினு மிருந்தாய்
 கதிர்மதி யுடுவினு மிருந்தாய்
 கெடலறு விசம்பு வளியினு மிருந்தாய்
 கெழுவுயிர்த் திரடொறு மிருந்தாய்
 அடலயின் முதல்வா வுள்ளிடத் துனைநன்
 கடையவென் றனுதினங் கலுழந்தே
 உடலுயிர் வருந்தாக் கடியநெஞ் சேனின்
 குயிருட னிருப்பது நலமோ.

(௩௮)

நலமிழைத் தவர்க்குங் கொடுவினை யிழைத்தேன்
 ஞானநூ லானரைப் பழித்தேன்

மலமொழிக் கயவர்க் கினியன செய்தேன்
வளருயி ரெண்ணில வதைத்தேன்
கலமிழைத் திடுபொய் யுரைபல வுரைத்தேன்
காவடத் தொழில்களுஞ் செய்தேன்
சலமழித் தருள்செவ் வேளெனு மிறையே
தாடுணை யெனவிவன் போந்தேன்.

(௯௯)

போந்துயர் தனக்கு மஞ்சகின் றேனிப்
புலாலுட னோய்க்குமஞ் சினன்மேல்
ஆந்துயர் தனக்கு மஞ்சகின் றேனிவ்
வருந்துய ராம்பெருங் கடலை
நீந்துயர் பதியி னிட்டடையி னீதா
னிறுத்தினுய் வேன்சுடர் கிளர்வேல்
எந்துயர் பரம குருமணி யேயென்
னிதயபங் கயம்வள ரொளியே.

(௧௦)

௫ - வது அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மா மா காய் மா மா காய்

ஒளியே யொளிக்கு முதற்பொருளே
புயர்மா ணிக்கப் பெருவரையே
தளியே யிருக்குந் தெய்வமெலாத்
தாழுஞ் சரணக் குமரேசா
களியே தருமுன் றிருவடியென்
கதியா யென்று மினிதெய்த
ளளியே னியற்றுஞ் செயல்பற்றா
தேனோ விவ்வா றுழல்கின்றேன்.

(௧௧)

உழலு மனன் கோய்த் திடுமா
 றுனனெண் பாத வருளைநனைத்
 தழலு முறுமோ திருவடிப்பே
 றணித்தோ சேய்த்தோ வெனவேங்கி
 வீழலு முறுமோ வீனியென்றே
 விம்மிச் சாம்பென் புத்தியுறு
 நழலு மடமு மொழியவரு
 டத்தால் வாழ்வேன் சடக்கரனே.

(சஉ)

சடமெய் யிலெயன் றசடமுணர்ச்
 தமைபோ லறிவைச் சாரேனோ
 திடமெய் யுணர்ச்சி நிலேனோ
 சீவ முளையைக் கொல்லேனோ
 மடமெய் யெவையுங் கடியேனோ
 மாண ரமுதல் குடியேனோ
 தடமெய் யழகார் மயிலில்வரு
 தனிகா யகனே தவறுடையேன்.

(சக)

உடையாய் கதம்பத் தொடையாய்கா
 னுற்றார் பெற்றார் கும்முதலா
 னுடையா னெனவிக் கானேனுன்
 னட்புக் கயலு மாணென்வேந்
 டுடையா னடியே பாடுமென்
 பரிவே யுணர்போற் பலகுழநென்
 னுடையா ரினிகா மன்புசெயுங்
 கருணைக் குருவா குவரன்றே.

(சச)

அன்று மயங்கே னிற்கருள்வே

மஞ்சே லெனுநற் பொருன்படுமா

றுன்ற னறுஞ்செவ் வாய்மலர்தா

னுரைத்த வுரைபொய் யாதெனநான்

இன்று வரைநம் புற்றேன்மே

லெளியேன் பொல்லா விதியாதாய்

சின்று கெடுதி செயுமோவே

னிமலா சிறிது மறியேனே.

(சக)

சிறுமை தணந்த வாய்ஞானஞ்

செப்பி யீலோ ரிடமேற்கக்

குறுமை தணந்த கையுளனாய்க்

கொடுக்க வக்கை யேயிலனாய்

மறுமை நயங்கொன் மூதேவி

மல்க விருந்த வெனக்கயிலோய்

பொறுமை யருளா னாவமுதம்

பொழியுங் கொல்லோ சிறுவரைபும்.

(சக)

வரையே முலைக ளிடைகொடியே

மதியே வதனங் கடல்விழியே

விரையே யளகங் காள்முகிலே

மிளிருங் கொவ்வை யதரமெனப்

புரையேய் மடவார் மயனின்ற

புகரேற் கையார் வேலோய்கால்

மரையே சினைந்திவ் வாறழுவோர்

மனமுண் டான நதிசயமே.

(சௌ)

சுயமே புளவே லிறையவனே
 பூமியே னிழைத்த நவநெண்ணிப்
 பயமே புளவென் சித்தைதலம்
 பற்றா மகிழு மாயினது
 வயமே மணையா வொருமலடி
 மகப்பே றுற்ற நொக்குமருள்
 மயமே யெனது முகம்பார்த்து
 வாரா யோவென் களைகண்ணே.

(சஅ)

கண்ணே மறவர் களிப்பேயென்
 கவலை காது மருமருத்தே
 விண்ணே கனகத் திருவரையே
 வீதல்சால் கோழிக் கொடியரசே
 பண்ணே னினது பரிசுத்த
 பாந மலர்க்காம் பூசனையிம்
 மண்ணே யினும்வர் துழலந்தே
 மடகொஞ் சனது கொல்லோசொல்.

(சக)

சொல்லார் சுருதிப் பிரணவரி
 துமர்சா லயிர்கட் கருளிதைரி
 தில்லார் குறைகண் டயிதைரி
 மெய்யே னுண்ணோ யிறுமாறு
 வல்லா ரருணைத் தாராயோ
 வைவ மகனி லென்போன்ற
 கவ்வார் பொல்லா ரெல்லார்க்குங்
 கதிசுத் தருளுங் குகதேவே.

(சஇ)

சு - வநு அறுநீர்க்கழநேடி லடியாசிய விருந்தம்.

மா மா மா மா மா காய்

குகனே சிவனார் குருவே யென்னுட்

குதிகொள் செயலெல்லாம்

அகனே சவருட் செயலென் றொருகா

லடியேன் மனமான

இகனே ருறவே சும்மா வீருப்ப

விவையென் வினையென்றென்

அகனே வருந்தி யழுமா றொருகா

லயர்கின் நவரயாரோ.

(௫௧)

யாரா னலனுண் டாமென் றெண்ணி

யாரைச் சூழ்கின்றேன்

ஆரா வழதே யயில்வே லரசே

யறியா யோசிறிதும்

வாரா யடியர்க் கினியோய் பெரியோய்

மருளென் முகவாட்டந்

தீரா யுனதின் செம்மாப் பளியாய்

சேராய் சேவடியே.

(௫௨)

அடியேன் பலபுண் ணியநீர் மூழ்கி

யானு மூர்த்திகளாம்

வடிவே லியென் தேதாழ்ந் தேனூர்

வசித்தே னெனதெண்ணம்

முடிவே யுறலில் லாமே வருந்தென்

முகவாட் டந்தவிராய்

கமயே நழுதக் கழலாய் முக்கட்
கத்தன் நிகுமதலாய்.

(௧௯)

திருவா ரெத்தத் தலமுற் றுலுந்
தெய்வத் தொழுதாலும்
பெருவா ரிபடித் தாலுந் தெய்வப்
பெயர்கள் சொற்றாலும்

மருவா ரளிகக் கடம்பார் மார்பா
மங்கா வொளியாமுன்
உருவா னதிலே படியா விடினென்
னுன்னம் படியாதே.

(௨௦)

உன்னும் புதமும் பரிபூ ரணமா
யொளியா யுனவுண்ணைத்
தன்னுந் கதைகெஞ் கையேன் தோடுந்
தொழின்மா மலைநன்று
தன்னும் பவனத் தலைப்புண் டொல்கிச்
சயிலம் போய்ந்தென்
தன்னுந் சிதடன் செயலொக் குமரோ
வொளியேற் பையானே.

(௨௧)

படைப்பாய் காப்பா யழிப்பாய் மறைப்பாய்
பத்தச் சூணித்தான்வாய்
தூடைப்பா யறிஞர்க் கினிப்பா மருத்தே
யய்யே யருத்தேம்பா
கூடைப்பா யிருநெ பலவின் சனையே
மேனைத் தீங்கனியே

துடைப்பா யெனதுட் டுயரெல் லாநற்
ரோகைப் பரியானே.

(௧௬)

பரிபூ ரணவே லிறையே யெளியேன்
பன்மந் திரமெண்ணேன்
விரிபூ விலையா திகனா னோய்வெல்
வினையும் பிடியேன்மால்
அரிபூ சனையின் மாயச் சித்தி
யறியேன் குறிசொல்லித்
திரிபூ வினையுந் தெரியே னிவனுய்
திறமே தோசொல்லாய்.

(௧௭)

சொல்லார் சுருதிப் பொருளே வேற்கைத்
துரையே செம்பெல்லாம்
வில்லார் பொன்னாக் கிடுவேன் காயம்
வீழ்த்தா ரைத்தருவேன்
கல்லார் மனமுங் கரையச் செய்வேன்
கடவுட் காட்டுவெலன்
றல்லார் வினைசெய் திடவும் பொருந்தே
னடிசிற் கென்செய்வேன்.

(௧௮)

என்னு யகவே லிறையே யுலகத்
தெச்சித் தியுமில்லா
என்னு னயமின் றென்றே யகன்ற
ரென்னைத் தெரிந்தாரும்
ஒன்னுர் புரைநா னுண்ணுப் பில்லா
வுணவே யளிப்பாரும்

திக்கா னுணுகுற் றனர்கா சென்னை
யிடினுங் கொள்வேனோ.

(௫௯)

தொன்னச் சயிலா கன்னிப் பழமுங்
கொண்டேன் பசித்தோர்நான்
என்னத் தனைபு மன்பிற் பிரியா
வியல்பும் பத்தியுமோங்
குன்னக் குமரா னத்தப் பெயர்மா
துணவீ யாவடினென்
பொன்னற் சடவில் லாதே சென்னைப்
புகழும் மாதைக்கா.

(௬௦)

எ-வது எழுதிர்க்குழிநேடிவடியாசிரியநிருத்தம்.

மா கூவினம் மா கூவினம் மா கூவினம் விளம்
நாவே னக்கரு தென்னை யாள்சிவ
கத்த னேயுனை யேபெருத்
நேவே னக்கரு துன்னொ டன்பு
சிறத்த சிலமு மோங்கவே
ஒவெ னைக்கரு தோர்பி ரப்பையி
லுடைய நாயக மீண்டுறு
நாவீ னைக்களை யருன்பு ரித்துயர்
தயவில் வைத்தினி தான்வையே.

(௬௧)

ஆளு சின்னடி குழு நர்க்கரு
எயில மற்றுமெ னக்கிடு
கேளு யர்க்கெனை கப்பு மன்பு
கேளந்த வர்க்குமி நாயக்கர்

நாளு நல்குதி நாயெ னேத்தளி
 னாளு மென்றனை நம்பியுன்
 நாளு வந்தவரைப்ப ராபர
 தள்ளி டாத்தி நல்கியாள்.

(௧௨)

நல்ல பொன்மயி லூரு மென்றொரு
 நாத னேயினி வாததூல்
 வல்ல னென்று மதிக்கு மாறுரை
 மல்கு சங்கம்வி ரும்பிலேன்
 இல்ல மேயசி நந்த மானவ
 ரென்பர் நேயமு நம்பிலேன்
 அல்ல தீர்மட மால யங்க
 ளமைத்து வாழவு மெண்ணிலேன்.

(௧௩)

எண்ணு வாரக நண்ணி யேவரு
 மெம்பி ரானின தின்பமாம்
 விண்ணு லாநினை வாயி ருத்து
 விரைத்து சுற்றொரு பம்பரம்
 மண்ணு ளேயசை வற்று வீழ்வது
 மான நானயி லீசரின்
 தண்ணு லாமடி வீழ வெண்ணிய
 சுரத முன்னுள மறியுமே.

(௧௪)

அறிய னாதியெ னெஞ்சி நந்திடு
 மவத ரஞ்சக மயமெனும்
 பொறிய னேகவி கார மாகிய
 புவனம் யாவுமெ னக்குளே

சிறிய காலல் னீரே னத்தெரி
 செனிவ் லங்கிட வருடியால்
 சிறிய மாமறை காய காவரு
 னாட காவய் னாகா.

(௬௫)

நாய னேனுனை யெண்ணி யெண்ணியெ
 னுவ ரண்டிட வலறிலேன்
 சேய னேயரு னென்று வீதிக
 னின்று கத்திவ ருத்திலேன்
 நாய னேயரு னென்று வீதி
 தொறுத்தி டத்துடி ரண்டிலேன்
 சேய னேருரு ராய னேயருள்
 செம்மை யோகனி யுய்யவே.

(௬௬)

வேத ஞானவி முப்ப வேலவுன்
 மெய்ப் பதத்துதி யாதவென்
 வந் தாவை நுக்கி லேனு
 னிருத்தி யேகரு தாதமா
 பாந கங்கெட நெஞ்சி லாணி
 பதித்து னன்குபி னத்திலேன்
 ஆத் தர்த்தட னேனொ ழாவந்
 வங்கம் வெட்டியெ றித்திலேன்.

(௬௭)

எறிப னடக்குக அன்பு கழ்ச்சவை
 யேறி டாவிரு காதினங்
 குறிசெ. ஞாந லானக கொண்டு
 குடைத்து குத்திய றுத்திலேன்

வெறியி லுன்னெழில் கண்டி டாதவென்
விழிக னைக்கதிர் கொண்டிறை
செறிபு ருவின் முட்டை யென்ன
வெடுத்து நன்குசி தைத்திலேன்.

(௬௮)

சிறைவு ருவலி யுற்று வெண்மை
திகழ்ந்த வென்னது பற்கள்வீழ்
விதைக ளென்னவி முந்தொ ழிந்தமை
போல வென்மலம் யாவுமே
சிறைய நீவிரை வருளு நானெது
தெரிகி லேனுய ரறிவிலேன்
கதைக டாவச ரர்க்க னைந்த
கனத்த வெஃகவி ரத்தனே.

(௬௯)

அத்த னேயரு னப்ப னேயென
தாதி யேபெரு நீதியே
ரித்த னேறிரு வாண னைநினை
நேய னேமறை வாயனே
பித்த னேனறி யாது செய்த
பெரும்பி னைத்தொகை மன்னியென்
சித்த மானது தண்ணெ னப்பிரி
தேற லுங்கொடு சேயனே.

(௭௦)

அ - வது எழுதிர்க்கழிநேடி லடியாசிரிய யிருத்தம்.

மா தேமா தேமா தேமா தேமா தேமா கூவினம்

கொடுமை யேயி லாத நல்ல கொள்கை யார்மு னுள்ளே
படுமை தன்னை நின்ன டாளில் வென்ற டைந்த பாக்கியங்

சநிமை செஞ்செ னக்கு மெய்து கால மற்ப மாகுமோ
செந்மை வேல்ப ரித்த வேக சித்த வெங்கள் கத்தனே. (௭௧)

கத்த னேக ருத்த னேக னரித்த செஞ்சர் காணுமா
முத்த னேக டம்ப னரித்த மொய்ம்ப னேயி ரும்புகல்
ஒத்த செஞ்சி வேன னப்பி லுத்தி யோகம் வேண்டலுன்
மத்தர் கொள்கை யாகு முன்னன் மக்க னுஞ்சி ரிப்பரே. (௭௨)

மக்க னித்தி றத்து னோர்வ ழங்கி யுன்ன சொற்களென்
நொக்க துலு னுன றித்தி டாவ ணத்தொ டர்ந்தரோ
பக்க வாறு தீய வென்பு லத்தி லுன்ற னின்னருள்
தக்க வாறு புக்கு ருது கொல்ச டக்க ரேசனே. (௭௩)

சுடமே னச்சொல் பொய்யி ருக்கு நானு னன்பர் சாத்திர
படம்ப் ரிப்ப தும்பல் பாடல் பாடி வைப்ப தும்பொலா
சுடல் ருக்கும் வேசி தன்னு டம்ப லங்க ரித்தலை
விடவு யர்ச்சி யாகு மோவி னேத யோக வேலனே. (௭௪)

வேல்பி டித்த கைம்மு தால்வி வேக சிட்டை யெம்பிரான்
மால்பி டித்த வேன்ம னத்தின் மன்னு மோவிண் மின்னுமோ
கால்பி டித்த வர்க்க தோர்க ணத்தி னெய்து மெண்ணிலா
தால்பி டித்து னாகு மேது ழைத்து காண வல்லரோ. (௭௫)

வல்ல நம்பை தத்து மோக மாவ னத்தி லேசநாச்
செல்லு செஞ்செ னுங்கு ரங்கு தேயு மாறு செய்தொழில்
எல்லு மெத்த மட்டு மத்த மட்டு மின்ப மேயெனக்
எல்லு தழ்த்த காணு றன்கு கண்ட னன்சி கிப்பரா. (௭௬)

பிரம ராஜ ராஜ யோக பாச நாச பாவதி

பிரம மான வுன்னை யும்பி தற்று மென்னை யஞ்சரா
சரம கிக்கண் வேறு வேறு தள்ளி வைத்து நிற்பதங்
விரம னத்த தேயெ ன்ருவு ணர்ந்து னேனு ணர்ந்துளேன். (எஎ)

உணரு மென்ற னெஞ்ச மான துள்ள கத்தொ டங்குகால்
கணவு லோக மில்லை வேறு கண்ட நானு மில்லைது
அணவு வான மொன்றி ருந்த தற்றி யாது ரைத்தருள்.
மணம ருத பாத நாத மல்கு பொற்சி லம்பனே. (எஅ)

சிலம்ப ருஞ்ச தங்கை தண்ணட சேர்ப தச்ச ரேசரா
நலம்பி தங்க கண்ட யோக ஞான மாவெ முத்தருள்
உலம்பெ னங்க நோய்க னோட வொற்க மோட வீணிலே
புலம்ப லோட வொல்க லேபொ ருத்து புன்மை யோடவே.

ஓட லிற்ச கங்கெ டுத்த வுன்னை நோவ னேவழி
நாட லெண்ணி நோவ னேர யப்பில் காலை நோவனே
ஊட லெண்ணி நோவ னேவு னாவை நோவ னேமணந்
தேட லெண்ணி நோவ னேசி வந்த மேனி யாயினி. (அ0)

கூ - வது எழுகீர்க்குழிநெடிலடியாசிரியயிருத்தம்.

புளிமாங்காய் தேமா புளிமாங்காய் தேமா

புளிமாங்காய் தேமா புளிமா

தனதந்த தந்த தனதந்த தந்த

தனதந்த தந்த தனனா.

இனியென்ற னன்பு தனைநன்கு ணர்ந்து

ளிதயங்கு ளிர்ந்தென் மகனே

துளியென்ற துன்ப மிலையென்ற ஹைத்து
 கனவென்ற வுன்ப மருளாய்
 முளியென்ற கும்ப னதுவந்த னங்கொண்
 முருகண்டு கஞ்ச வடியாய்
 பனியென்ற கங்கொல் பவர்தஞ்ச மென்று
 பரவுஞ்சி லம்பு தடியாய்.

(அக)

அடியத்த மென்று மிலதெங்கு ின்ற
 தகனங்க மன்ப ரருளே
 படியத்த தெஞ்சி லுறுகண்பு கத்த
 பரமென்ப ருன்ற னருளோர்
 விடியத்த மென்ற னுளகின்று வத்து
 வீரவன்ப வென்று புகன்மேல்
 கடியத்த வின்பு மருள்விஞ்ச கங்கை
 துதிதங்கி வத்த தறவே.

(அஉ)

தனதந்த தந்த தனதந்த தந்த
 தனதந்த தந்த தனதந்த தனதந்த.

ததவுற்றி ருக்கு மோலியற்க முத்தி
 தடனப்பொ திக்க னாமர்வோர்
 உதவுற்றி ருக்கு மிதைவிக்கி னிக்கு
 முருகவந்த ரித்த மதலாய்
 குதவுச்சி தப்பெ னுளகச்ச சுந்த
 குணவற்பு தப்பொ னயிலாய்
 ததவுச்செ ருக்கி னனியைவந்த னப்பில்
 ககரிட்டை முற்ற வருளே.

(அங)

அருளேத்து தித்து னடியைத்து தித்து

னடியர்த்து தித்து மலமாம்

இருளேத்து ரத்தும் வலியுற்ற வர்க்கு

ளெழுசிறு கத்தை யளியாய்

மருளேத்து தித்து வழிபட்ட பித்தர்

மனசிற்பி ணிக்க வரியோய்

கருளேத்து ரத்து மனகக்கொ டிச்சி

கவினைக்க ணிக்கு மிளையோய்.

(அச)

தனதந்த தத்த தனதந்த தத்த

தனதந்த தத்த தனன.

கணிதம்ப டித்த வெவருங்க ணிக்க

வரிதுன்க னத்த கழலோ

டணிதண்டை முத்த மெனன்கு னரப்ப

ரடிகண்ட சித்த ரழியா

மணிதங்கு பொற்பு மருடந்து ளக்கி

மயிலுந்தெ னப்ப வறிவார்

துணிதத்து னெட்ப வடியென்ற சுத்த

சுகவின்பி ருத்தி யருளே.

(அரு)

அருவென்று னைக்க வருவென்று னைக்க

வலதென்று னைக்க வமையா

தொருவிற்ப சித்த வறிவென்ற ரற்று

முனையந்த வொட்ப மறைநான்

வெருவென்று நிற்கு நிலைநன்க ளித்து

மிளிரொண்ப தத்தி லினிதாய்

இருவேன்றி ருத்தி யருளன்ப ரற்பி

னிடைவந்து திக்கு முருகா.

(அசு)

நனதத்த தந்த தனதத்த தந்த

நனதத்த தந்த தனனா.

முருகிட்ட மஞ்ச னவிர்பொற்பு டம்பு

முகடொத்த கொங்கை யுடையார்

கருதொட்பம் விஞ்ச மொருசுத்த குஞ்ச

ரியினிட்ட கத்த வினிகான்

ஒருகட்ட மும்ப டுதலற்று யர்ந்த

வுரனுற்றி யங்க வருளோர்

குருகட்ட வென்றி யயிலத்த வண்டர்

குடியையப்பு ரத்த பெரியாய்.

(அஎ)

பெரியத்த வும்பர் பணியத்த தொண்டர்

பிரியத்த மர்ந்த தலைவா

கரியைத்த டிந்த பெரியர்க்கி தஞ்செய்

களியைக்கொ ணர்ந்த முருகா

துரியத்தி ருந்து கதவைத்தி றந்து

சுடரிற்சி றந்த சுடராய்

விரியத்தி டஞ்செய் தருணற்க டம்பு

மிலைவெற்பின் விஞ்ச புயனே.

(அஅ)

தனதான தத்த தனதான தத்த

தனதான தத்த தனனா.

புயனேர்கொ டைக்கை யினர்ந்த நட்பர்

புலவோர கத்தி லுழையோர்

வியனேதி ருச்சின் மயனேழு டிக்கும்

விமலாழு டித்த வுலகீ

அயனேய ளிக்கு மனகாவெ னக்கு

ளறிவாயி ருக்கு மயிலாய்

நயனேகொ டுத்தென் வினேவேர றுக்கு

நடமேந டிக்க நினேயே.

(அக)

நினேயேநி னேக்கு மெளியேன்ம டத்தி

னிலமீதி ழைத்த பவமா

வினேயேக ணித்து நடுவேயொ ளிக்கும்

வினேதானு னக்கு ரியதோ

தனேயேநி கர்த்த தயவோய்த வத்தர்

தவமாகு மிக்க பெரியோய்

கனேயேற ளப்பில் கழலேகொ டுத்தி

கதிர்கால யிற்கை யரசே.

(க௦)

௩௦ - வது அறுநீர்க்கழிநெடிலடியாசியறிநூல்.

அரசே யமுதே யருளா மாதா ரபரா சரணம்

பரசே யவனே. சரணம் பதுமா சனனே சரணம்

சரசே கரனே சரணந் துகள்போழ் குமரா சிவசங்

கரசே தனனே யெனையாள் கருணா கரனே சரணம்.

(க௧)

பரநா யகனே மரணஞ் சனனங் காணாய் சரணம்

வரநா யகனே பொள்ளா மணியே சரணஞ் செருவேற்

கரநா யகனே பாவக் கழுவா யறியா வெனையாள்

பரநா யகனே சரணம் பழையார் பதியே சரணம்.

(க௨)

பதியே சரணம் வயிரப் படையாய் சரணங் கருணா
 நிதியே சரணஞ் சுடர்சா னெடுவே லிறையே வினைஞல்
 மதியே மதியா தவர்பான் மருவா மழவே சரணம்
 கதியே துமிலா வெனையாள் கலைநா யகனே சரணம். (௧௩)

கலைவே தமுணர்ந் தருளே கருதும் பெரியா ரடைமா
 நிலவே தமுணர்ந் திடவே நினையென் பரனே சரணம்
 சிலவே லுடைவஞ் சகரின் றிறல்யா வைபுநா றிடுமார்
 இலைவே லுடையா யழியா விருவா *னடையாய் சரணம். (௧௪)

வானு ரறிவே சரணம் வாடா மலரே மணமே
 ஆன வழகே யமரா தவிர்தீ பகமே யமுதே
 னானு ருதரம் புகுநா வுயர்வைக் கருதென் குருவே
 தேனா மருடந் தெனையாள் சிதழூர் தேவே சரணம். (௧௫)

தேவே பதினேழ் வருடஞ் செலுமென் றிதன்முன் பொருநாள்
 நாவே யகையா வொவியா நவில்கட் டுரைநாள் சிலவே
 பூவே கழியுங் காரும் புலவா ருடலைப் பிரியா
 யோவே லிறையே யெனையா ஞாயிரநா யகனே சரணம். (௧௬)

உயிரே தமெலா மழிமா றுபதே சவரந் தருவோய்
 செயிரே துமிலா வரனே சிலனே சரணந் தவமென்
 பயிரே வளரும் படியே பாயும் புனவே சுவைசால்
 அயிரே யெனையா ளதுலா வயிலா மயிலா சரணம். (௧௭)

மயிலொத் தமடச் சூர்மா மகளுக் கினியோ யெனையாள்
வெயிலொத் தவொளிப் பலபூண் மின்னும் படிபன் னடனம்
பயிலொப் பிலியே யெலியூர் பரணர் துணைவா பதிநூல்
சூயிலொட் பமகா முனியே குகனே சரணஞ் சரணம். (க௮)

சூகனே குகனே யெனவே சூயின வுறைவோ யறுமா
முகனே சரணங் குழைபூண் முருகா சரணஞ் சிவையின்
மகனே சரணந் திருமான் மருகா சரணஞ் சரணம்
சுகனே சரணந் தொழுமென் னுரையாய் வருவாய் சரணம்.

வருவா யறியா வெளியேன் மருட ரடிகேள் சரணம்
திருவார் புகழ்சொன் னபிரான் செல்வச் சிவமே சரணம்
பெருவா னெனவே நாளும் பின்று வருளா லெனையாள்
ஒருவா னவனே யுன்சீ ருறுநர்க் குலகம் பரமே. (க௦௦)

குமரவேள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

தமாதருபாஹ்நிநுவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிவிப்பு.

ஞ. அ. பை.

தகாலயாகசியழலழம், சதானந்தசாகாமேனு ழாயும், சைவரும் பிறரும் படித்துணரத்தக் கது, வேதத்தாற் பெரிது மாதரிக்கப்பட்டது	2	8	0
பரிபுராணந்தபோதழலழம், சிவதூரியப்பி காச மேனுழாயும், சைவமகாசாஸ்திரம்...	2	0	0
இவ்விரண்டுநூல்களும் ஒன்றாகநீட்டப்பட்டது	3	12	0
சைவசமயசாபம், வசனம்	...	1	12
வேதத்தைக்குறித்தவியாசம், வசனம்	...	0	8
நீருவலங்குன்றிட்டு 1-ஆங் கண்டம், பண்பாடல், ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பக்தரும் ஏனையோரும் படித்துணரத்தக்கது	...	0	6
கனவத்காபழம், பெருமறைக்கவியுரையும்	...	0	2
சேந்தர்சேந்தமீழ், வடமொழிபுகாது பாடப் பட்டது	...	0	2
சிறுநாற்றிட்டு, சண்முககவசம் முதலிய 10-நூல்க ளுள், 2 - ஆம்பதிப்பு, ராபர்	...	0	3
இந்திராடும், இந்நூலாகிய துமாவேள்பதிற்றுப் பத்தந்தாத்யும் ஒன்றுபட்டது, ஆப் பைண்டு	0	4	0
இன்னும் பலவுள. பெரிய பிரகடனங்களி லறிக.			

அத்தியாச்சிரம வைதிக சைவ சித்தாந்த ஞானபானு
பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - துமாதூதாசகவாமிகளால் அருளிச்செய்
யப்பட்ட இவை:— சென்னையைச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி
வீரராகவமுதலித் தெரு, 135 - வது வீட்டில் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ,
V. இராஜாபாதர் முதலியாரிடத்திற் கிடைக்கும்.